Dosarul nr. 2-17127/23
2-23120312-12-2-18082023-1

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

11 februarie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul centru)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Octavian Dvornic
Grefier Caraman Adriana
Cu participarea
Interpretului Grosu Victoria, Rusu Elena

a examinat în sediul instanţei de judecată, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare înaintată de********** împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Administrația Națională a Penitenciarelor privind încasarea prejudiciului moral,

a constatat:

Argumentele participanților la proces

La 17 august 2023,********** s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 20 000 euro pentru încălcarea drepturilor garantate de art. 3 CEDO.

În motivarea acțiunii a indicat faptul că prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 mai 2023 s-a constatat faptul încălcării drepturilor reclamantului contrar art. 3 CEDO prin neacordarea asistenței medicale.

Conform art. 3 a Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului, nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

Reclamantul remarcă faptul că încălcarea drepturilor sale garantate de art. 3 CEDO a avut loc prin neacordarea asistenței medicale ceea ce nu este acceptabil.

În ședința de judecată petrecută prin intermediul teleconferinței, reclamantul********** a susținut integral acțiunea și a solicitat admiterea acesteia în varianta formulată.

Reprezentantul pârâtului Ministerului Justiției legal citat în ședința de judecată la etapa de dezbateri judiciare nu s-a prezentat, instanța a considerat posibil examinarea cauzei în lipsă, în referința depusă acțiunea nu a recunoscut și a solicitat respingerea integrală a acțiunii, ca fiind neîntemeiată.

În susținerea acțiunii a menționat faptul că art. 3 CEDO impune statului obligația de a proteja bunăstarea fizică a persoanelor private de libertate asigurându-le, între altele, asistența medicală necesară.

În ceea ce privește lipsa asistenței medicale adecvate pe durata detenției, Curtea a stabilit în jurisprudența sa trei elemente esențiale care trebuie avute în vedere pentru a se determina compatibilitatea detenției unei persoane cu starea sănătății sale, prin raportare la exigențele

articolului 3 din Convenție, și anume: dacă reclamantul a avut nevoie de asistență medical regulată; dacă reclamantul a fost lipsit de o astfel de asistență, după cum pretinde; dacă această lipsă constituie un tratament inuman sau degradant contrar articolului 3 din Convenție.

Reclamantul Dmitrii Gaidarji nu au prezentat nicio probă pertinentă potrivit căreia viața sa a fost pusă în pericol sau probe care ar dovedi absența asistenței medicale corespunzătoare.

Datele oferite de către Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la respectarea art. 3 CEDO.

Conform datelor din cartela medicală de ambulator, deținutul a sosit în Penitenciarul nr.5-Cahul la data de 25.11.2013. Pe parcursul executării pedepsei privative de libertate, a beneficiat de asistență medicală de ambulator, în conformitate cu acuzele și diagnozele stabilite.

Asistența medicală inclusiv stomatologică, este asigurată în conformitate cu prevederile Ordinului Minsterului Justiției nr.343/2022 privind aprobarea Regulamentului cu privire la organizarea asistenței medicale deținuților în instituțiile penitenciare în volum similar Programului Unic de acordare a asistenței medicale.

Respectiv, în cazul în care investigațiile ce urmează a fi efectuate nu sunt prevăzute în lista investigațiilor asigurate de Compania Națională de Asigurări în Medicină (organul responsabil de organizarea, desfășurarea și dirijarea procesului de asigurare obligatorie de asistență medicală), acestea urmează a fi efectuată din cont propriu. Procedura cu privire la accesarea de către deținuți a serviciilor medicale private din cont propriu a fost aprobată Ordinul Administrației Naționale a Penitenciarelor Ordinul directorului Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 32 din 22 ianuarie 2021 apoi revizuit și aprobat prin Ordin ANP nr.272 din 17.05.2024, înregistrat la MJ al RM cu nr.1957 din 04.07.2024.

Conform prevederilor art. 230-231 din Codul de executare, deținutului îi este garantat dreptul la asistență medicală. Totodată, deținuții beneficiază, în mod gratuit, de asistență medicală și de medicamente în volumul stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală, în conformitate cu legislația în vigoare. La fel, art. 230 alin. (3) din Codul de executare, prevede că acordarea asistenței medicale gratuite se efectuează în unitatea medical a instituției penitenciare.

La fel, orice penitenciar trebuie să asigure asistență medicală primară, stomatologică, psihiatrică (de sănătate mintală), ginecologică și pediatrică (în penitenciarele unde se dețin femei și mame cu copii până la 3 ani)

Astfel, pe domeniul stomatologic, în fiecare secției medicală este organizat un cabinet stomatologic, care asigură asistențe medicală stomatologică de urgență, conform Programului Unic de acordare a asistenței medicale. Daca funcția de medic stomatolog este vacantă (în P5 Cahul, fiind vacantă din anul 1996), atunci aceste servicii sunt contractate de la cabinete?, stomatologice din comunitate.

Cu referire la asistența medicală stomatologică deținutului *****, informează că, deținutul nominalizat a fost consultat de către medicul stomatolog la data de 20.08.2019, în cadrul cabinetului stomatologic când a fost stabilit diagnosticul clinic Periodontită cronică *****, necesită extracția dintelui. Condamnatul refuză, La data de 04.11.2020, consultat de medicul stomatolog, repetat este stabilit diagnosticul clinic: Periodontită cronică d 3.6 și i se realizează obturația dintelui *****. Până la data de 04.12.2021, deținutul a fost examinat de personalul medical de mai multe ori, acuze la dureri dentare nu a prezentat.

Următoarea adresare a fost la data de 04.12.2021, (zi de sâmbătă), când s-a adresat cu dureri dentare, a fost examinat de către personalul medical mediu, asistent medical Snejana Petcu (funcția de șef serviciu medical și medic stomatolog fiind vacantă), care a prescris tratament cu

analgezice și antibiotice ținând cont că 04.12.2021 și 05.12.2021 sunt zile de odihnă de sâmbătă și duminică.

Totodată, i s-a explicat că daca durerile nu se vor ameliora, să depună o solicitare în scris pentru consultația medicului stomatolog în cadrul IMSP SR Cahul.

Conform solicitării în scris a deținutului nr. G 9/21 din 06.12.2021, deținutul a solicitat asistență medicală stomatologică și aplicarea plombei. Astfel, personalul medical cunoscând de recomandarea din 20.08.2019 de extracție a dintelui, dar și refuzul deținutului de a fi extras dintele, deținutului i-a fost explicată necesitatea extracției dintelui ***** și i-a fost administrat tratament analgezic la solicitare.

Totodată, luând în considerație că, în țară, în acea perioadă era în plină desfășurare pandemia cu COVID-19 și declarată stare de urgență, care a durat până la data de 18.05.2022, internarea/externarea și/sau consultațiile medicale au fost controlate și monitorizate, din motive epidemiologice.

Conform explicației lui *****, asistent medical al secției medicale a P5- Cahul, deținutul nu a fost escortat în cadrul IMSP SR Cahul pentru consultația medicului stomatolog din motive epidemiologice COVID-19 și pentru că pe fonul administratorii tratamentului analgezic, durerile nu au mai persistat.

Ține să menționeze, că conform explicației Doamnei *****, asistent medical al P5-Cahul, deținutul a fost consultat la medicul stomatolog, la solicitarea deținutului, la data de 15.04.2022, fiind întocmit tabelul nominal al persoanelor deținute planificate pentru prezentarea la IMSP SR Cahul secția stomatologică și tabelul de escort. De către medicul stomatolog, a fost stabilit același diagnostic clinic și prescrise aceleași recomandări ca la data de 20.08.2019, și anume: Periodontită cronică acutizata d 3.6. Deținutul refuză extracția.

Conform anexei nr.l a Contractului de prestări servicii medicale stomatologice nr.3 din 09.02.2021, serviciile stomatologice contractate au fost de tratare a a dinților: pulpite, periodontite, inclusiv servicii stomatologice chirurgicale. Medicul stomatolog din IMSP SR Cahul, a recomandat extracția dintelui din motive medicale, nu pentru că nu au fost contractate asemenea servicii.

Mai mult, conform fișei medicale stomatologice a deținutului *****, la data de 04.02.2024, a fost examinat de către medicul stomatolog din Penitenciarul nr.l7-Rezina. La examen starea mucoasei bucale pal-roz. în regiunea ***** mucoasa hiperemiată. La palpare dureri slabe. Obiectiv: coroana ***** este distrusă. Restaurării nu este supusă. Se recomandă extracția rădăcinilor dintelui 3.6. In baza examenului medical a fost stabilit diagnosticul clinic: Periodontită cronică *****. Condamnatul s-a refuzat de recomandările propuse.

În general, există peste 700 de bacterii în cavitatea bucală, iar multe dintre acestea pot dăuna sănătății orale și pot cauza apariția cariilor, a gingivitei sau, în unele cazuri, a parodontozei. O rutină corectă de îngrijire este esențială pentru dinți și gingii sănătoase, iar cariile, periodontitele, pulpitele se dezvoltă ca consecință a ignorării îngrijirii danturii. Mai mult, refuzul de extracție a dintelui ***** pe perioada a cel puțin 5 ani, prezintă un focar cronic de infecție, care poate produce alte complicații sau patologii. Fiecare om trebuie să aibă responsabilitate și grijă față de propria sănătate și să aibă o atitudine compliantă față de recomandările personalul medical.

În contextul celor expuse, reiterăm faptul că deținutul********** a beneficiat de asistența medicală calificată în detenție, precum și de medicamente în volumul unic stabilit de Programul unic al asigurării obligatorii de asistență medicală, în conformitate cu art. 230 din Codul de

executare. Refuzul deținutului în repetate rânduri de extracția dintelui, care nu mai putea fi restaurat, i-a cauzat deținutului dureri și nu lipsa de asistență medicală.

Totodată, acestuia i-a fost garantată respectarea dreptului la sănătate, prin acordarea asistenței medicale de către specialiștii de profil, în mod gratuit, atât la necesitate, cât și la cerere. Prin urmare, considerăm că în speță nu se identifică derogări de la legislația în vigoare.

Menționăm că sistemul administrației penitenciare garantează și asigură dreptul la sănătate tuturor persoanelor private de libertate, în condițiile expuse în art. 230 -233 din Codul de executare.

Astfel, cu referire la caracterul solicitărilor formulate, precizează că reclamantul nu a probat și nici argumentat prin ce s-a manifestat cauzarea prejudiciului și respectiv - necesitatea compensării prejudiciului moral de către Ministerul Justiției. Or, astfel cum învederează art. 2022 alin. (1) Cod civil, observă lipsa unei atestări și probări că anume Ministerul Justiției este persoana care a realizat acțiuni/inacțiuni ce au determinat apariția unui prejudiciu ori fiind acel izvor de pericol pentru care reclamantul a pretins suportarea unor daune, persoană de la care urmează a fi solicitată o anumită compensație. Alegațiile reclamantului, în raport cu ansamblul circumstanțelor de fapt și de drept invocate, nu-și găsesc confirmare prin prisma pertinenței acțiunii formulate.

Prin urmare, din conținutul prezentei acțiuni, nu observă o argumentare juridică privind compensarea prejudiciului suportat, din contul entității specificate (Ministerul Justiției). Or, urmează a fi realizată o delimitare dintre instanța de judecată și nemijlocit Ministerul Justiției, fiind organul central de specialitate al administrației publice care asigură realizarea politicii guvernamentale în domeniile de activitate încredințate, conform pct. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 698 din 30.08.2017 cu privire la organizarea și funcționarea Ministerului Justiției: (1) reforma sistemului justiției și de drept; 2) creația legislativă și perfecționarea legislației; 3) informația juridică, evidența și sistematizarea legislației; 4) relații internaționale pe segmentul justișiei și drepturilor omului; 5) reprezentarea Guvernului la Curtea Europeană a Drepturilor Omului ;6) reprezentarea Guvernului în Parlament și la Curtea Constituțională; 7) reprezentarea intereselor statului în instanțele judecătorești; 8) profesii și servicii juridice; 9) politici punitive ale statului; 10) administrarea, în limitele stabilite de lege, a instanțelor judecătorești. 11) înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali; 12) organizații necomerciale; 13) actele de stare civilă; 14) expertiză judiciară; 15) anticorupție și integritate 16) arhivă și ținerea lucrărilor de secretariat). Acest fapt determină din start, sub aspectul caracterului pretențiilor formulate, netemeinicia prezentei acțiuni.

În concluzie, consider că a probat cu desăvârșire netemeinicia pretențiilor reclamantului privind constatarea încălcărilor drepturilor garantate de art. 3 CEDO și repararea din partea Ministerului Justiției, a prejudiciului moral în sumă de 20.000 (douăzeci mii) euro, pe faptul pretinderii încălcării dreptului la asistență medicală.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Administrația Națională a Penitenciarelor fiind înștiințat prin intermediul poștei electronice despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată, în ședința de judecată nu s-a prezentat, referință nu a depus, instanța a considerat posibil examinarea cauzei în lipsă.

Aprecierea instanței de judecată

Audiind explicațiile participanților la proces prezenți în ședința de judecată, examinând argumentele acțiunii, studiind probele administrate cu raportarea lor per ansamblu prevederilor

legale pertinente, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite parțial acțiunea, din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de Procedură Civilă al RM, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

În conformitate cu art.118 alin.(1) şi (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenta sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin.(1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 şi 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.

Iar conform art. 241 alin.(5) Cod de procedură civilă în motivare se indică: circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

În temeiul art.20 alin.(1) şi alin.(2) din Constituţie, orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Conform prevederilor art.53 din Constituţie, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârşite în procesele penale de către organele de anchetă şi instanţele judecătoreşti.

În ședința de judecată s-a constatat și din actele cauzei rezultă că, la 21 decembrie 2021, condamnatul***** s-a adresat cu o plângerea împotriva Administrația Penitenciarului nr.5 Cahul referitoare la condițiile de detenție prin neacordarea asistenței medicale, care, conform jurisprudenței CtEDO, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din CEDO.

Prin Decizia Curții de Apel Cahul din 17 mai 2023, s-a constatat încălcarea drepturilor condamnatului***** garantate de art. 3 CEDO prin neacordarea asistenței medicale corespunzătoare la cererea acestuia din 06 decembrie 2021 de către Administrația Penitenciarului nr. 5 Cahul.

La 17 august 2023,***** a depus o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, privind încasarea despăgubirii în valoare bănească, în sumă de 20 000 euro, pentru încălcarea drepturilor garantate de art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin încălcarea dreptului la asistență medicală.(f.d.2).

Conform prevederilor art.3 CEDO, nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane sau degradante.

Prin urmare reieșind din faptul că Decizia Curții de Apel Cahul din 17 mai 2023 prin care a fost constatat încălcarea dreptului condamnatului garantate de art. 3 CEDO prin neacordarea asistenței medicale corespunzătoare condamnatului***** este irevocabilă, persoana deținută poate obține o reparație pentru violarea suportată.

Se reiterează că condițiile precare de detenție nu sunt neapărat rezultatul omisiunii unor oficiali în particular, dar de cele mai multe ori provin din cauza unor factori de origine mai complexă. În cele din urmă, suma compensației acordate ar trebui să fie rezonabilă.

La fel, este de menționat că CtEDO în cauza Draniceru vs R.Moldova a indicat că cu referire la compensația pecuniară, prevăzută de către dreptul intern persoanelor care, din diferite motive, nu pot beneficia de o reducere a pedepsei, Curtea reiterează că atunci când un Stat a realizat un pas semnificativ, introducând un remediu compensatoriu pentru repararea unei violări a Convenției, ea urmează să îi acorde o mai mare marjă de apreciere pentru ca acesta să poată organiza acest remediu intern într-o manieră coerentă cu propriul său sistem juridic și cu tradițiile sale, în conformitate cu nivelul de viață în statul respectiv. Astfel, Curtea poate accepta faptul că un Stat, care a instituit diferite remedii și ale cărui decizii conforme tradiției juridice și nivelului de viață din stat sunt rapide, motivate și executate cu celeritate, acordă sume care, deși inferioare celor fixate de Curte, nu sunt nerezonabile (Cocchiarella v. Italia [MC], nr. 64886/01, §§ 80 și 97, CEDO 2006-V, Stella și alții, decizie precitată, § 61, și Domján, decizie precitată, § 27)

Instanța de judecată notează că, cuantumul despăgubirii trebuie să reflecte gravitatea încălcării drepturilor fundamentale ale persoanei private de libertate, în cazul din speță a lui*****, determinat de neacordarea asistenței medicale corespunzătoare la cererea din 06 decembrie 2021. Or prin cererea dată adresată Administrației penitenciarului nr. 5 Cahul s-a solicitat acordarea asistenței medicale în legătură cu durerea insuportabilă de dinți.

Reieșind din circumstanțele constatate prin decizia Curții de Apel Cahul din 17 mai 2023 instanța concluzionează că urmează a fi încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui*****, despăgubirea pentru detenție în condiții contrare prevederilor art.3 CEDO prin neacordarea asistenței medicale corespunzătoare în mărime de 20 000 lei, sumă care este echitabilă și rezonabilă.

Corespunzător, instanța apreciază că, prin stabilirea lui*****, a despăgubirii în cuantum de 20 000 lei pentru neacordarea asistenței medicale corespunzătoare se va asigura despăgubirea reclamantului pentru suferințele la care a fost supus, care reprezintă un cuantum consistent și venit să îi ofere o compensare adecvată a prejudiciului suportat.

În această ordine de idei instanța apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de reprezentantul Ministerului Justiției cu privire la netemeinicia acțiunii pe motiv că reclamantul nu a probat cauzarea prejudiciului de către Ministerul Justiției, or acțiunea în repararea

prejudiciului cauzate unei persoane aflate în custodia Statului, prin încălcarea prevederilor art. 3 CEDO, și anume, ca urmare a tratamentului inuman și degradant a demnității umane, pretenție care după natura ei juridică se examinează în procedură civilă prin prisma art. 3 CEDO în coroborare cu prevederile Codului de procedură penală (art. 473[2]-473[4]) și este îndreptată împotriva Statului care este reprezentat de către Ministerul Justiției, după caz, cumulativ cu Procuratura Generală, Ministerul Afacerilor Interne, Administrația Națională a Penitenciarelor.

Suplimentar instanța nu poate reține poziția reprezentantului pârâtului depusă în referință și nici înscrisurile prezentate, or obiectul acțiunii îl reprezintă repararea prejudiciului moral în temeiul admiterii plângerii condamnatului***** și constatării încălcării art. 3 CEDO prin neacordarea asistenței medicale corespunzătoare la cererea din data de 06 decembrie 2021 de către Administrația Penitenciarului nr.5 Cahul, constatate prin Decizia Curții de Apel Cahul nr. 1-21187618-05-21rji-04042023 din 17 mai 2023.

Ca urmare, la caz sunt aplicabile prevederile art. 123 alin. (2) cod de procedură civilă, care statuează că faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

Astfel, instanța menționează că, aprecierea violării art. 3 din Convenție, deja a fost stabilită prin act judecătoresc conform modului expus supra, și care este irevocabil și acest fapt urmează să se rețină în modul corespunzător, iar în speță, se analizează aspectul ce ține de compensare pentru această violare, compensațiile urmând a justificate în raport cu circumstanțele individuale pentru asigurarea aspectului reparației echitabile.

Prin urmare, prin prisma normelor naționale indicate și a jurisprudenței CEDO, se implică necesitatea compensării prejudiciului moral reclamantului pentru aceasta. Or, implementarea unui remediu național în vederea compensării prejudiciului urmare a deținerii în condiții contrare art.3 CEDO, implică acordarea unei satisfaceri echitabile și nu una formală, în caz contrar acest remediu nu-și îndeplinește sarcinile elaborării lui.

Având în vedere revendicările solicitate, sintetizând cele arătate supra, instanța de judecată consideră că, mărimea compensației solicitată de reclamant, în sumă de 20 000 euro, este disproporționat de exagerată or, reclamantul nu a prezentat probe convingătoare că el a suferit un prejudiciu atât de imens.

Totodată instanța notează că probaţiunea existenţei prejudiciului revine reclamantului, fapt realizat prin orice mijloc legal de probare, iar survenirea prejudiciului ca urmare a săvârşirii încălcării trebuie să fie cert şi nu presupus.

Instanța mai notează că deși reclamantul prin cererea de chemare în judecată a solicitat încasarea prejudiciului în mărime de 20 000 euro, aceasta nu a fost motivată, reclamantul limitându-se doar la indicarea unor cauze din jurisprudența Curții Europene.

Subsecvent, instanța de judecată notează că prin prisma obiectului speței supuse examinării, că reclamantul a nu a beneficiat de asistență medicală corespunzătoarea în perioada când acesta s-a aflat în detenție.

În acest context, instanța de judecată, accentuează faptul că criteriul echității presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă și nicidecum să aibă efect compensatoriu sau exagerat.

Prin urmare, instanța apreciază că, despăgubirea în cuantum de 20 000 lei prin neacordarea asistenței medicale corespunzătoare în temeiul cererii din 06 decembrie 2021 este suficientă

pentru a repara prejudiciul cauzat lui***** pentru deținerea în instituția penitenciară în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și anume prin neacordarea ajutorului medical corespunzător.

În această ordine de idei instanța apreciază că, cererea de chemare în judecată depusă de***** împotriva Ministerului Justiției intervenient accesoriu Administrația Națională a Penitenciarelor cu privire la încasarea sumei urmează a fi admisă parțial, cu încasarea de la bugetul de Stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui***** a sumei de 20000 (douăzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral pentru neacordarea asistenței medicale corespunzătoare în condiții contrare art. 3 din CEDO.

În conformitate cu prevederile art.238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de********** împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Administrația Națională a Penitenciarelor privind încasarea prejudiciului moral.

Se încasează din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui**********, cu titlu de prejudiciu moral suma de 20000 (douăzeci mii) lei.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei
judecătorul Octavian Dvornic